

การศึกษาโรคติดต่อในแรงงานต่างด้าวที่หลบหนีเข้าเมือง

นายอรุณ มะหะนั	นศม.(นิเทศศาสตร์พัฒนาการ)
นายชัยวุฒิ ขุนเจริญ	วทบ.(สุขศึกษา)
นายชูศักดิ์ โมลิโค	สสบ.
นายหมุด หะหมัด	สสบ.
นางดวงกมล รัตนศรีทัย	ป.พนักงานวิทยาศาสตร์

บทคัดย่อ

การศึกษาโรคติดต่อในแรงงานต่างด้าวที่หลบหนีเข้าเมือง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาโรคติดต่อในแรงงานต่างด้าวที่หลบหนีเข้าเมือง ศึกษาลักษณะของประชากร การเจ็บป่วย วิธีการศึกษาโดย Cross Sectional Study ในระหว่างปี 2548 ผลการศึกษาพบว่า จำนวนผู้ต้องกักทั้งหมด 9,183 ราย เพศชายร้อยละ 89.15 เพศหญิงร้อยละ 10.85 สัญชาติพม่าร้อยละ 89.15 กัมพูชาร้อยละ 8.42 ลาวร้อยละ 0.95 และอื่นๆ ร้อยละ 1.47

จากการศึกษาพบแรงงานต่างด้าวที่ป่วย 1,752 ราย เป็นผู้ป่วยอายุ 21 – 29 ปี สูงที่สุดในจำนวนทั้งหมด สัญชาติพม่าร้อยละ 90.46 กัมพูชาร้อยละ 4.79 ลาวร้อยละ 1.25 ชาติอื่นๆ ร้อยละ 3.48 พบว่าแรงงานต่างด้าวป่วยด้วยกลุ่มอาการระบบทางเดินหายใจร้อยละ 25.9 กลุ่มอาการระบบทางเดินอาหารร้อยละ 25.45 กลุ่มอาการระบบผิวหนังร้อยละ 30.39 กลุ่มโรคอื่นๆ ร้อยละ 17.69

แรงงานต่างด้าวที่ป่วยส่วนใหญ่ในวัยแรงงาน (อายุ 21 – 29 ปี) พบว่าป่วยด้วยโรคตามพรบ.คนเข้าเมือง 2522 และ พรบ.โรคติดต่อ พ.ศ.2523 ได้แก่ โรคเท้าช้าง (ร้อยละ 0.34) วัณโรค (ร้อยละ 1.2) โรคซิฟิลิส (ร้อยละ 0.34) โรคเรื้อน (ร้อยละ 0.34) โรคที่ต้องเฝ้าระวังทางระบาดวิทยา ได้แก่ โรคมาลาเรีย (ร้อยละ 0.34) โรคอุจจาระร่วงอย่างแรง (ร้อยละ 5.6) โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (ร้อยละ 5.80) โรคตาแดง (ร้อยละ 5.48) โรคหนองปยาธิ (ร้อยละ 37.79)

จากการศึกษาพบว่า สถานการณ์ด้านสาธารณสุขในแรงงานต่างด้าวเหล่านี้จะต้องมีการกำหนดมาตรการเร่งด่วนเพื่อดำเนินการ เนื่องจากมีการเคลื่อนย้ายตลอดเวลา ขาดต่อการติดตามรักษา จึงเป็นกลุ่มเสี่ยงที่จะมีโอกาสแพร่โรคติดต่อได้สูง โดยเฉพาะโรคติดต่อตาม พรบ.คนเข้าเมือง 2522 และพรบ.โรคติดต่อ พ.ศ.2523 ที่ต้องดำเนินการเพื่อควบคุมโรคตามหลักระบาดวิทยาควบคู่กับการใช้กฎหมาย พรบ.โดยทันที (กักกัน ให้การรักษา และผลักดัน) รวมทั้งปรับปรุงระบบการสุขภาพลี้ดงแวดล้อมสถานที่ควบคุม ควบคู่กับการใช้สุขศึกษาประชาสัมพันธ์